

7. Амбрумова А. Г., Тихоненко В. А. Суицид как феномен социально-психологической дезадаптации личности. Актуальные проблемы суицидологии. М.: Б., 1978. 22 с.

8. Павлова Т. С. Копинг-стратегии подростков с антивитальными переживаниями. *Электронный журнал «Психологическая наука и образование»* 2013, №1. URL: http://psyjournals.ru/psyedu_ru/2013/n1/59152.shtml (дата звернення: 07.02.2018).

9. Орешкина А. С. Особенности копинг-поведения суицидальной личности. *Журнал Социальная и клиническая психиатрия* 2017, №3. URL: http://psychiatr.ru/files/magazines/2017_09_scp_1177.pdf (дата звернення: 08.02.2018).

Науковий керівник: Шиліна Алла Андріївна, доцент кафедри соціології та психології факультету №6 Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат психологічних наук, доцент.

Грицаєнко Тетяна Сергіївна,

*студентка 5-го курсу факультету соціально гуманітарних технологій
Харківського політехнічного інституту*

ВПЛИВ ПОЗИТИВНОГО МИСЛЕННЯ НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ

Мислення людини – це робота мозку. В організмі людини все взаємопов'язане і фізичне і психічне. Життя людини визначається спрямованістю його мислення. Люди з активно-позитивною життєвою позицією вважають себе господарем свого життя [1, с. 89].

На думку О. М. Леонтьєва і С. Л. Рубінштейна, мислення виступає як сукупність розумових дій, спрямованих на дозвіл певної проблеми, життєвої ситуації. Мислення є оперування себе образами, символами, знаками з метою прийняття правильного рішення [4, с. 46]. Мислення як особливий

психологічний процес має ряд специфічних характеристик і ознак. Першим таким ознакою є узагальнене відображення дійсності, оскільки мислення є відображення загального в предметах і явищах реального світу і застосування узагальнень до одиничних предметів і явищ. Другим, не менш важливим, ознакою мислення є опосередковане пізнання об'єктивної реальності. Позитивна психологія може допомогти людині усвідомити потребу в позитивному мисленні і самовдосконаленні, а також надати цьому процесу максимально безпечний для самої особистості характер [2, с. 34].

В останнє десятиліття в рамках напрямку позитивної психології стала інтенсивно розроблятися проблематика позитивного, конструктивного, оптимістичного мислення. Дж. Капра і П. Стека розглядають позитивне мислення як загальний латентний конструкт, який об'єднує бачення, пояснення і оцінку минулого, сьогодення і майбутнього досвіду індивіда і володіє більшою пояснювальною і прогностичною силою, ніж його складові. Встановлено, що «світлі», позитивні думки є результатом свідомого управління, а негативні думки - наслідком автоматичного реагування без роздумів і вольових зусиль. Домінування тих чи інших думок визначається людиною, в силу чого кожен є господарем своєї долі настільки, наскільки він володіє владою над своїми думками [7, с. 130].

Позитивне мислення виконує ряд важливих функцій в життєдіяльності людини. По-перше, оздоровчу функцію - зміна сформованого стилю мислення тягне переосмислення звичної життєвої позиції, бачення сприятливих аспектів у кожній ситуації, а також прийняття життя такою, яка вона є. Тим самим позитивне мислення зміцнює психічне і фізичне здоров'я людини, сприяючи подальшому розвитку особистості.

По-друге, адаптаційну функцію - позитивне мислення припускає використання адекватних зміненним обставинам способів реагування та поведінки, що дозволяє суб'єкту більш гнучко адаптуватися і пристосовуватися в сучасному динамічному світі, що має значний ступінь невизначеності. По-третє, функцію формування активної життєвої позиції особистості - позитивне

мислення не дозволяє особистості піддаватися впливу несприятливих життєвих обставин і негативних емоцій. Воно допомагає людині стати суб'єктом, активним творцем власного життя, яка будує «свою» реальність та бере на себе контроль над подіями, які відбуваються.

Список бібліографічних посилань

1. Андреева Г. М. Социальная психология. М.: Аспект Пресс, 2001. 384 с.
2. Бернс Р. Развитие Я – концепции и воспитания. М.: Прогрес, 1986, 422 с.
3. Вотчин И. С. Психология личности. Новосибирск: Изд.НГПУ, 2003. - 95 с.
4. Гиппенрейтер Ю. Б. Введение в общую психологию. Курс лекций. 2-е изд. -М.: 2008. 352 с.
5. Изард К. Э. Психология эмоций. СПб.: Питер, 2007. 464 с. (Мастера психологии).
6. Ковалев А. Г. Психология личности. 3-е изд., перероб. и доп. М., 1970, 322с.
7. Леонтьев А. Н. Философия психологии: Из научного наследия.-М.: Изд-во МГУ, 1994, 228 с.

Науковий керівник: Черкашин Андрій Іванович, професор кафедри педагогіки і психології управління соціальними системами Національного технічного університету «Харківського політехнічного інституту», кандидат психологічних наук, доцент.

Домешкіна Валерія Валентинівна,

студентка 4-го курсу факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ МІЖОСОБИСТІСНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ З НЕАКАДЕМІЧНИМИ ВИДАМИ ІНТЕЛЕКТУ У ЮНАКІВ ТА ДІВЧАТ

В останні роки увагу дослідників привертають різноманітні форми залежності. Міжособистісна залежність є однією з таких. На відміну від